

עין משפט
גר מצוה
יד:

ק"א א מ"י מ"י מהלכות
 חטות העומדות הלכה א'
 ק"א ב מ"י פ"ח שם הלכה
 י'
 ק"ב ג מ"י פ"ו שם הלכה
 ז'
 ק"ג ד מ"י פ"ח שם הלכה
 ח'

מוסף רש"י

[illegible]

תום' י'שנים

(א) ה"מ לט"ו קדוש גזרי
לחלילה לחי"ס שז"ן חט
ודען חמי דהא על ו'
שפיקס שורשין חרומה פ"ס
קדש לכן גזרי לחלילה לחי"ס
זלא חמיט חלא דעדיפא
מניה סרי;

(ב) ויח"מ דח"מ לחימירן ח"ס
ומי נמי לטעם לר"ס דח"מ
יהי שני עושה שלישי בחולין;

יציאות השבת פרק ראשון שבת

בין דרך נפשו בירשאה הא תו אפה א. ואס תאמנו וואס נפקא מינה
לגנוס כספר מיד אחר נטילה וואס הויז דעמו אפילו היט דיו
טמאות כספר דרבי פירק יז טעור דמאסום הא וכו' גורנין המלכות
ללא שכיחא היא שיעג כספר מיד אחר נטילה ומיהו השפא דגזור דים
מחמת ספר ברישא אפילו טעג
נטילה גזר טעג אפילו טעג:

כִּיֹּן דַּחַךְ גִּזּוּר בְּרִישָׁא הָא תוּ לְמָה לִי אֵלָא
דַּחַךְ גִּזּוּר בְּרִישָׁא וְהִדְר גִּזּוּר בְּכוּלְהוּ יָדִים
וְטַבּוּל יוֹם אִטְבּוּל יוֹם דְּאוּרִייתָא הוּא דְכַתִּיב
וַיֹּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּטְרַד סְמִי מִכָּאן מִבּוּל יוֹם
וְהָאוֹכְלִין שְׁנַמְמָא בְּמַשְׁקֵין בְּמַשְׁקֵין דְּמֵאִי
אֵילִימָא בְּמַשְׁקֵין הַבָּאִין מִחַמַּת שְׁרָץ דְּאוּרִי
נִינְהוּ דְכַתִּיב וְכֹל מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֵלָא
בְּמַשְׁקֵין הַבָּאִין מִחַמַּת יָדִים וְגִזְרָה מִשּׁוּם
מַשְׁקֵין הַבָּאִין מִחַמַּת שְׁרָץ וְהַכְּלִים שְׁנַמְמָא
בְּמַשְׁקֵין כְּלִים דְּאֵיטְמָא בְּמַשְׁקֵין דְּמֵאִי
אֵילִימָא בְּמַשְׁקֵין דֹּב דְּאוּרִי נִינְהוּ דְכַתִּיב
וַיֹּכִי יִרְקֵה הַזֶּבֶב בַּמַּחֲזֹר ^כמֵה שְׂבִיד מַחֲזֹר
טַמְמָתִי לֹךְ אֵלָא בְּמַשְׁקֵין הַבָּאִין מִחַמַּת
שְׁרָץ וְגִזְרָה מִשּׁוּם מַשְׁקֵין דֹּב וְיָדִים תְּלִמִּידִי
שְׁמָאִי וְהֵלֵל גִּזּוּר שְׁמָאִי וְהֵלֵל גִּזּוּר דְּתַנְיָא
וְיוֹסִים בֶּן יוֹעִזָּר אִישׁ צְרִידָה וְיוֹסִים בֶּן יוֹחָנָן
אִישׁ יְרוּשָׁלַם גִּזּוּר טוּמְאָה עַל אֶרֶץ הָעַמִּים
וְעַל כָּלִי זִכּוּכִית ^כשְׁמַעוֹן בֶּן שִׁשַׁח תִּיקֵן
כְּתוּבָה לְאִשָּׁה גִזּוּר טוּמְאָה עַל כָּלִי מַתְכוֹת
שְׁמָאִי וְהֵלֵל גִּזּוּר טוּמְאָה עַל הַיּוֹדִים וְכִ"ת
שְׁמָאִי וְסִפְתּוֹ וְהֵלֵל וְסִפְתּוֹ וְהָאִמֶּר רַב
יְהוּדָה אִמֶּר שְׁמוּאֵל יִ"ח דְּבֵר גִּזּוּר וְכִ"ת
נַחֲלֵקוּ וְאִילוּ הֵלֵל וְשְׁמָאִי לֹא נַחֲלֵקוּ אֵלָא בְּנִי
מִקּוּמוֹת דְּאִ"ר הוּנָא ^כבִּגְ' מִקּוּמוֹת נַחֲלֵקוּ
וְתוֹ לֹא וְכִ"ת אַתּוּ אֵינְהוּ גִזּוּר לְתָלוֹת וְאִתּוּ
תְּלִמִּידֵיהּ וְגִזּוּר לְשֹׁרֶף ^כוְהָאִמֶּר אֵילָפָא
^כיָדִים תַּחֲלַת גִּזְרֵתָן לְשִׁרְיָה אֵלָא אַתּוּ אֵינְהוּ
גִזּוּר וְלֹא קִבְּלוּ מִיְנֵיהּ וְאִתּוּ תְּלִמִּידֵיהּ
וְגִזּוּר וְקִבְּלוּ מִיְנֵיהּ וְאִכְתִּי שְׁלֵמָה גִזּוּר דְּאִ"ר
יְהוּדָה אִמֶּר שְׁמוּאֵל בְּשַׁעָה שְׁתִּיקֵן שְׁלֵמָה
עִירֻבוֹכִין ^כוְנָטִילַת יָדִים יָצְתָה בַּת קוֹל וְאִמְרָה
בְּנִי אִם חָכֵם לִכְךָ יִשְׁמַח לִבִּי גַם אֲנִי ^כחָכֵם
בְּנִי וְשִׂמַּח לִבִּי וְאִשְׁכִּיבָה חוֹרֵף רַב אַתָּא
שְׁלֵמָה

[illegible]

האשה שנפלו (דף פ"ב): וגור עומאה על כלי חסכות. לקמן (ע"ז) מפרש דבר: ובי"ח דבר נחלקו. כלומר אותם י"ח שגזרו במחלוקת היו אלה שנה על מעגן לא אוכלין ולא שורפין: לשירפה. שהיו שורפין תרומה עליהן: והרמקה כנפיה וז' שנטולין אותה באזנים ואין נוגעין בה: טירובין. אזנים

וְכַךְ הַשֵּׁשׁ וְעֶסֶר. וּמִמָּוֶה הֵכָּא לֹא. וְאוֹמְרִים לֵהֲיוֹ קֶרֶת כִּתְרוֹמָה
בִּינְיָמִן כִּי הַטָּהֵל (ד' ע"ד): וְאִפִּי נִגְנִיעָה אֲשַׁכֵּן קֶרֶת הַחֶסֶד כֹּל כִּי
אֲשֶׁר יֵשֶׁה מִלֵּאנָה בְּהֵם בְּמִים (ב' ו'ג') וְהִיא נִיגְעָה יֵהָ וְנִעְיֵן הַעֲרֵב
תִּשָּׁם אֲלֵמָה פִּסְלִי בִּנְגִיעָה דִּלִּי לֹא פִּסְלִי לִמְלֵי קִרִּי לִיה וְעֵתָה הַשֵּׁחָ
מִלְּלָה דַּמְעִיקָרָה לֹא הִיו טוֹרֵר גִּמּוֹר
וְהִיא כִּי לֹא כִּי אֲכִילָה הוּא וּמִיָּהוּ
טִמּוּי לֹא מִטְמִיִּין דֵּהָ לֹא טִמָּא
אִיקִיר: סָפִי מִכָּאן. הֵסֵר מִכָּאן:
מַחֲמַת שָׂרָן. שְׁנֵטְמָלוּ בְּשָׂרָן: **דְּאוֹרִיִּיתָא**
הִיא. הַמְשַׁקֵּן רָשָׁיו וְהַאֲחֹלֵל הוּא
וּפִסְלֵי כִּתְרוֹמָה לְהוֹיֵם שְׁלִישִׁי: **דְּכִסִּי**
וְכַל מִשְׁקֵה וְגו'. וְהַעֲיָג דֵּהָא בְּמַשְׁקִין
הַנֶּחָיו מַחֲמַת אֲחִיר כִּי מִרְס כְּמִיד
דֵּהָ כְּמִיד לְעִיל מִיָּהִה כֹּל אֲשֶׁר בְּחֹבו
יִטְמָא מִכֵּל הַאֲחֹלֵל לְזִמְרָא אִם יֵשִׁים
בְּחֹבו וְאֲחִילֵי אוּ מַשְׁקִין וְהִיו שְׁנִים
נִיגְעוּ שֶׁהֲלִי הִיא רָשָׁיו וְהֵם שְׁנִים
וְאֲחֹלֵל הַטּוֹעַ בָּהֶן אִינִי פִּסְלֵי אֵת
הַכִּתְרוֹמָה (י"א ע"ה) הֵא גִמְרִיִּין מַשְׁקִין
הַנֶּחָיו מַחֲמַת שָׂרָן מִיָּהִיו בְּק"ו בְּפ"ק
דְּמִסִּים (ד' ע"ה): וְכִינִי דִּמְקַלְכֵּי שׁוּמָלָה
מַלְחוּרִיתָא מִמְּלֵלָה עֲבָדִי לְאֲחֹלֵל שֶׁ

ידידה ויוסי בן יוחנן
אמר על ארץ העמים
מעון בן ששה תיקן
מאה על כלי מתכות
אמר על הדיים וכ"ה
וסייעתו והאמר רב
י"ה דבר גזרו וב"ה
לא נחלקו אלא בנ'
ט"ב מקומות נחלקו
הו גזור לתלות ואתו
י"ה והאמר אילפא
ר"יפה אלא אתו אינהו

דכ"ה גמרינן סדר טומאה התם
למסקה מטמא אוכל ואוכל משקה נלא
מטמא רביעי בקדש אלא כהני דלא
איז טומאה שושה כיצא בה לא להיות
אוכל מטמא אוכל ולא משקה מטמא
משקה ולא אוכל ומשקה מטמאין כלים
דאיז כלי מיטמא אלא כזב העומה:
מחמם ידים לפני נטילה דגזרו רבנא
בידים וכן בשאר כל פוסלי צרומה
השניין למטא משקין להיות מחמם:
גזירה משום משקין הכאים מחמם
שרץ לשכחון כסן שכן ראשונים
דלוציפתא. והא גזרו בכל גזרי נמי
למשקין להיות מחמם ולא גזרו ממי

היה ואת תלמידיו
ישי שלמה גור ה"דא"ר
ישעה שתיקן שלמה
צאחה בת קול ואמרה
לבי גם אני חכם
ה חורף דבר אתא
שלמה

הבז וגו'. וכנס בגדיו אלמא אב הטומאה הוא לטמא אדם ובגדיו
 דהיינו כלים. ושאר משקין היוצאין ממנו בגמירין מרוקין מה רוק מטמא
 מחלה ואחרי' יוצא אף כל מתעבד ויוצא כגון מימי רגליו: **מה שצד**
הטור טמאין לך. אינו לך כלל עד דטומאת משא' ילפין מיניה לרוק
 בתפסדת רגלך (דף ק"ה): **אין בציץ מחסם צדן.** לציץ אב הטומאה
 הן והכלי אינו מקבל טומאה אלא מחסם הטומאה דתניא בפתחים ודף
 (ג.) יכול יהו כל הכלים מיטמאים מאחיר כלי חרס ת"ל מכל האוכל
 וגו' (ויקרא טו) אוכל ומתקא מיטמא מאחיר כלי חרס כו' אלמא לא אחי כלי
 טמא ומטמא ליה וכו"ש אוכל ומתקא וגזר רבנן ליה טמאין לענין
 תרומה מטמא משקא וזו אבה שכן אב הטומאה: **על ארץ העמים.** משום
 ספק קבוצת שלהן דנכרי מטמא בנגמא ובמשא' ואהל לרצנן סולרבי
 משמינן נמי דלמיר אין מטמאין בזהל מטמאין הן בנגמא ובמשא' ורקב:
ועל כלי זכוכים. דלא כחייב באריריתא טומאה: **חיקן כסוכה.** שיהא
 כותש דלא נכסי אחראין לכחותה לפי שהיה מיוחד לה כחותה
 ונשיה דבעט עליה אומר לה טלי כחותביה ונצי כחותבותי כסוק
שמי' וסיעטו כו'. והס' עמנן היו עם תלמידיהם במחלוקת של י"ח
 ומלאו כ"ש רביס' **שלשה מקומות.** לקמן [טו.] מפרש: **לחלוס.** תרומה
למה גזר. דמכיר (קמל יב) ואין וחקר ששהו אונים לתורה לגזרם כיג
 הולאת שבת שאסור להוציא מרשותו לרשות חבירו ואע"פ שנהיה רח"ל:
 ולמחר

מסורת הש"ס

(א) נדדה נה: (ב) ולקחת נה: (ג) וישיב מחצות פה: (ד) ולקחת נה: (ה) עירובין נה: (ו) ע"ש: (ז) ויבמות פה: (ח) ויקראת יא: (ט) וישיב נה: (י) נדדה נה: (כ) ויבמות פה:

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) ישי" ד"ה ונא השמש
וכי' אשר יעשה מלאכה בהם
כמים יובא וטמא עד
הערב וטהר וכו' והל' **ניעה**;

גליון הש"ס

גמ' דאמר רב הונא בנ' תפוסות נחלקי וכו' עין חגיגה דף טז ע"א תוס' ד"ה יוסף בן יעקב: שם ובשילת ד"ה וכו' רש"י מחזק ונעילת: תוס' ד"ה ואילו וכו' ובשאר י"ה דברים נחלקי ולפניו היטבו וכו' וכדלמא סב"ד תולין דנייה ע"כ לא נחלקי לא עמד ר"מ במחלוקת:

רבינו חננאל

ומתחילה גזרו על הדינים
הנוגעות בספר להיות
פסולין התורומם כדי שלא
יהיו מצויין ליגע (ב)ס"ת
(ערום) אלא בספר. וגזרו
ממי על האוכלין שנטמאו
במי המשקין שנטמאו מחמת
ידים שיפסלו התורומם,
גזירה משום משקין
שנטמאו מחמת שרץ. ועל
הכלים שנטמאו במשקין
הבאים מחמת שרץ, גזירה
משום זב. טבול יום,
אסיקנא וכן מכלל טבול
יום.